

סב:

שני שעירי פרק שישי יומא

מסורת הש"ס

ג א ב מ"י מ"א מ"ב
מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז
מ"ח מ"ט מ"י מ"יא מ"יב
מ"יג מ"יד מ"טס מ"טז
מ"יז מ"יח מ"יט מ"כ
מ"כא מ"כב מ"כג מ"כד
מ"כה מ"כו מ"כז מ"כח
מ"כט מ"ל מ"לא מ"לב
מ"לג מ"לד מ"לה מ"לו
מ"לז מ"לח מ"לט מ"מ

גליון הש"ס

ג' המוסר הגולה במוסר
ב' ענין מוסר מוסר דף
א' ענין מוסר מוסר דף

הגהות הב"ח

ה"ב ר"ח ד"ה ומספין ב' מוסר
ה"ג הלל הד"ר כ"ב כ"ג
ה"ד הלל ד"ה ב' מוסר

מוסף רש"י

ה' שלום ששון, פתח
ה"ב פתח מוסר מוסר
ה"ג מוסר מוסר מוסר
ה"ד מוסר מוסר מוסר

רבינו הגנאל

ה' מוסר מוסר מוסר
ה"ב מוסר מוסר מוסר
ה"ג מוסר מוסר מוסר
ה"ד מוסר מוסר מוסר

ה' מוסר מוסר מוסר
ה"ב מוסר מוסר מוסר
ה"ג מוסר מוסר מוסר
ה"ד מוסר מוסר מוסר

הא מה אני מקיים שנים ליום כנגד היום, מימיה לי אכמי שנים
ל"ל אפילו אי לא כתיב אלא כנסים בני שנה תמימים ליום
עולה תמיד הוה דרשנין כנסים דהיינו שנים ליום כנגד היום ו"ל אי
לא כתיב שנים הוה דרשנין ליום אקרא דמתריה ליום עולה תמיד
אל הכנס אחד מעשה צבוק כלומר
כנס על בקר יש לשחוט כנגד היום
ותו לא מנקה כתיב עולות תמידין
הוה אמינא רק עולת תמיד אחד
ליום כנגד היום להכי אליתרין
לימכת שנים ליום דמתריהו כנגד
היום: ע"ל בגבעת שניה. גראה
לי דמן הדין הוה לי לשחוט על טבעת
האי למזנה בלי הפסק גידיה שמה
עיל גללס: **מוספין** ודא שנים
ליום כ"ב כ"ג אל כנסים
כתיב שנים לעיכובא והקשה רש"י
עיכובא מנאן והנאה לי משום דמתר
דכתיב וזיום שנת שנה דהיו כולת
שנה עליו הכתוב לעכב ואע"ג
דרשנין ליה כנס"פ אלו קשרים
(שם דף קד.) לדרשן אחריתי לימד
על חלני שנת שנה קראי ציב טוב או
כיום הכפורים למד כיוות ליה ולמר
דמלא ליה דרשנין ליה נמי לומר
שנה עליו הכתוב לעכב דלוי מקרא
ויא מדי פשוטו וילכח לממר
דכוליה לאה לדרשן דהכי דלס כן
לא הוה למיכת כהאי לישנא שנת
כנסתו אלא הוה מזי לשנת עליו
צענין אחר וד"מ הוה ספין עיל אי
הכי בני תמידין נמי ש"י וסא איתא
הוה ליה למתניה כנס דוכחא
א"כ מוספין נמי סא איתא דצענין
שיבו שון הוה ליה למתניה י"ל
לדעיל דוקא ספין שפיר משום
דכל סדר תמידין כן ליה ממסוס
תמיד (דף טו.) והתם הוה לן
למתניה אצל כל סדר המוספין
לא מתנין ליה כנס דוכחא:
שלמים

גמ' ת"ר יקח שני שעירי עזים מיעוט
שעירי שנים מה תלמוד לומר שני שיהיו
שניהן שוים מניין אע"פ שאין שניהן שוין
בשירין תלמוד לומר ישעיר ריבה
מעמא דרבי רחמנא הא לא רבי רחמנא
הוה אמינא פסולין עיכובא מנא לן סלקא
דעתך רחמנא שיער שיער שני שני למה
לי חד למראה וחד לקומה וחד לדמים תניא
נמי הכי גבי כבשי מצורע יקח שני כבשים
מיעוט כבשים שנים מה תלמוד לומר שני
שיהיו שניהן שוין ומנין שאף על פי שאין
שניהן שוין בשירין תלמוד לומר כבש כבש
ריבה מעמא דרבי רחמנא הא לא רבי
רחמנא הוה אמינא פסולין עיכובא מנא
לן סלקא דעתך רחמנא אמינא יהיה כתיב והשתא
דרבי רחמנא כבש כבש התיב למה לי
לשאור היתיו של מצורע (תנן) גבי
מצורע כי האי גוונא **צירים** מיעוט צפים
(שנים) מה תלמוד לומר שתי ישיהו
שתיהן שוות ומנין שאע"פ שאינן שוות
בשורות תלמוד לומר **צפור** צפור ריבה
מעמא דרבי רחמנא הא לא רבי רחמנא
פסולות עיכובא מנא לן סלקא דעתך רחמנא
התיב כתיב והשתא רבי רחמנא צפור התיב
למה לי לשאור היתיו של מצורע אי הכי גבי
תמידין נמי נימא **כבשים** מיעוט כבשים
שנים מה תלמוד לומר שנים שיהיו שניהן
שוין ומנין שאע"פ שאין שניהן שוין בשירין
תלמוד לומר **כבש כבש ריבה ולמצוה הכי**
היום או אינו אלא חובת היום כשהוא אומר
אית הבבא אחר תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים הרי
חובת היום אומר ומה אני מקיים שנים ליום כנגד היום כצ"ד תמיד של
שחר היה נשחט על קרן צפונית מערבית על טבעת שניה לין בין הערבים
היה נשחט על קרן מורחית צפונית על טבעת שניה מוספין של שבת ודאי
צריכין שיהיו שניהן שוין תנו רבנן ישעיר יום הכיפורים ששחטין
בחוץ עד שלא הגריל עליהן חייב על שניהם משהגריל עליהן חייב על
של שם ופסור על של עזאול עד שלא הגריל עליהם חייב על שניהם למה
חזו אומר רב חסדא הואיל וראוי לשעור הנעשה בחוץ ומאי שנא
לשעיר עבודת היום כפנים דלא מחוסר הגרילה לשעיר הנעשה בחוץ נמי לא הוי
דמחסי עבודת היום קסבר רב חסדא **אין מחוסר זמן לבו ביום אומר רבינא**
השתא דאמר רב חסדא מחוסר הגרילה כמחוסר מעשה דמי הא דאמר רב
יהודה אומר שמואל שלמים ששחטין קודם שנפתחו דלתות הויכל פסולין
שנאמר **ושחטו פתח אהל מועד** בומון שהוא פתוח ולא בומון שהוא נעול
שחטין

חזי משום דמחוסר הגרילה: **לשעיר הנעשה בחוץ נמי לא חזו.** דמחסי כל מעשה עבודת היום של מתן דמי פד ושתיהן הקערה ופינת הקערה ופינת הקערה
הראוין ליקדם למוספין: **אין מחוסר זמן לבו ביום.** לענין שער החיזון אין כאן חסרון מעשה בגופו אלא חסרון זמן שעדין לא הגיע זמן
המוספין וזמן הראוי לבו ביום אין זה חסרון זמן אלא הגרילה אע"ג דלאו מעשה בגופו היא דהא חסרון **עליית גורל מתוך קליפי** היא מעבדת
אצל הנחה אינה מעבדת אפילו הכי הואיל וזמנה האמורה צפן היא כמחוסר מעשה דמי: השמא דאמר רב חסדא מחוסר הגרילה כמחוסר
משל דמי. ואע"ג דלאו מעשה בגופו היא דהא חסרון מעשה דמי: **השתא דאמר רב חסדא מחוסר**
זמן ומחוסר פימחה כמחוסר מעשה דמי ואע"ג דלאו מעשה בגופו של ששלמים הוא הואיל וזמן נאמר היה כמעשה בגופן:
ומי

גמ' עיכובא מנאן. אי משום דכתיב חוקה הא בין לבני יהודה
בין לר' נחמיה אז כתיב חוקה אלא על דברים שכן מה העבודה
אזל לא על הלכות שהיא מתמלל שלשום: **ס"א שני שני שני.**
תלמיא כתיב וזמנה עליהן הכתוב לעכב: **חד למראה וד' ולמזנה**
ולא לעכב: **ס"ה כתיב.** זאת מהיה
מרת המלואה (ה) דמשעת כחיוטה
התא פתחה זו כלל הכתוב צנה:
ולמזנה ה"ג דצענין. שיהו שניין
שון והלא לא שניו וזת אלל תמידין:
כנגד היום. כנגד זריחת השמש:
או אינו אלא מונח היום. וזת אלל
שיבו שנים לכל יום: **על קרן מערביים**
לפניו. של מונח שהשמש צאה מן
המזרח לפיכך מוסחי השמש ללד
מענד להחזיקו מן כותל המזרח
ככל יכולת מפני שהכללים גבוהים
והחמה שמרית כשיופלו של רקיע
וכל הכותל עומד כנגדה וזפוינת
משום דקדשי קדשים שמיטתו על
ידך המונח לצפונה ושם היה בית
המעבדים והטבעות קטנות דלפני
לתת ראש הצהמה למזרח וכן עשרים
וארבעה מניין המשרות ומקומן
עשרים וארבע חמות על עשרים
וארבע קטנות כנסת עשרים: **על**
טבעת שניה. לא טבעת שאלל
המונח אלא טבעת לה המנוטה ללד
כפון ופיני השוחט וזרח הצהמה
בללכסון ללד מזרחית לצפונה משום
השמש צאה שמרית ועממא דטבעת
שניה לא ידענא וזחי שמעתי דמי
שחמא הראשונה מסיעתו ולאחו צנה
רגלו הצהמה שאלל מתקן ושל שני
הערבים שהחמה צאה מן המערב
מושך עצמו ללד מזרח ככל יכולת
ופניו למערב דרום בללכסון שזרית
חמה צאה משם: **ומוספין** כל שנת
שאמר צנה שני כבשים (ה) ודאי שם
שיום לעיכובא מדלל הדד כתב צנה
(ה) אחד לרבות אע"ג שאין שון
להכשיר קך שמעתי וקשיא לי עיכובא
מנאן ונראה שמעי דהיי גרם **מוספין**
ודאי שנים למזנה מזותן להיות שון
ולא גרסי מדלל כתיב אחד אחד
וישמעי דלמלידי **ה' מרביציא** היא:
שני שעירי יום הכפורים. שמללקתן
הס קדושים שחרי מזרחות הלשכה
כזו ושחטין בחוץ לעזרה: **חייב על**
שניין. משום שחטין חוק וקנסיס פרין
קודם הגרלה למחי חזו דפניס וזיון
דלא חזו למחי חייב הא לאוי לפתח
אהל מועד צענין דכתיב (ויקרא ה'
בשחטין חוק ואל פתח אהל מועד
ללא כיהאו: **ופסור על של נאשור.**
דלא חזו להקריב צפניס: **לשעיר**
הנעשה בחוץ. כל האל היה ראוי
להקריבו למעלת המוסף של יום
הכפורים האמורה נפרשת פסח:
ומאי שנא לשעיר הנעשה כפנים דלא.

ה' ומאת ערת בני ישראל
יקח שני שעירי עזים
לחטאת ואיל אחד לעולה:
ויקרא זה ה'
ה' והקריב ארזא את
השעיר אשר עלה עליו
הגרול ליי ועשה החטאת:
ויקרא זה ה'
ה' והשעיר אשר עלה עליו
הגרול לעזאול ועמד ויל
לפני ה' לכפר עליו לחלח
אתו לעזאול הגדול:
ויקרא זה ה'
ה' ולקח את שני השעירים
והעמיד אתם לפני ה' פתח
אהל מועד: ויקרא זה ה'
ה' ונתן אתהן על שני
השעירי גרולות גרול אחר
לן וגרול אחר לעזאול:
ויקרא זה ה'
ה' וביום השמיני יקח שני
קדישים המימים ובשבת
אתהן בת שנתה המימה
ושלשה עשרים סלת
מתנה בלילה בשמן וזל
אחד שנין:
ה' ולקח הבנה את הבבש
ואת כל השמן והניח אתם
המניח לפני ה'
ה' וישחט את הבבש במקום
אשר ישחט את החטאת
ואת העללה במקום השדה
כי כחטאת הקאש דוא
לכרון קדשי קדשים דוא:
ה' ויקרא זה ה'
ה' זאת תביה זרת
המגרע ביום שנתו
(ויקרא אל הבקר):
ה' ויקרא זה ה'
ה' וצוה הבקן ולקח
למנוחה שתי עפרים זרות
טורוח ועץ ארז ושני
תולעת ואוב:
ה' וצוה הבקן וישחט את
העפר האחת אל כלי
הצר על מים חיים:
ה' ויקרא זה ה'
ה' את הצפר תחיה קח
אתה ואת עץ הארז ואת
שני התולעת ואת האוב
וטבל אותם ואת הצפר
תחיה בדם הצפר וישחטה
על המים החיים:
ה' ויקרא זה ה'
ה' ויקרא להם זה
ה' והאשה אשר חקריתו
כבישים בני שנה מימם
שנים ליום עלה המיה:
ה' כבדיב כת
ה' את הבבש ואת הבבש
העשה בבקר ואת הבבש
השני תעשה בין הערבים:
ה' כבדיב כת
ה' וקסר יין על ראש
קרקבו וישחטו פתח אהל
מועד וחריק בני ארזן
הבכונים את הנם על
המוח קביב: ויקרא זה ג

ה' ה' והאשה אשר חקריתו כבישים בני שנה מימם שנים ליום עלה המיה: ה' כבדיב כת ה' את הבבש ואת הבבש העשה בבקר ואת הבבש השני תעשה בין הערבים: ה' כבדיב כת ה' וקסר יין על ראש קרקבו וישחטו פתח אהל מועד וחריק בני ארזן הבכונים את הנם על המוח קביב: ויקרא זה ג

ח' תוס' ה' השנים ה' מוסר מוסר מוסר מוסר וכן שיבשר אותו היום אנו מחוסר זמן. ולמה לא אמר הואיל וראוי לשעור הנעשה בפנים. ומחוסר הגרילה מחוסר מעשה דמי: דהיינו רבינא מרחיסר הגרילה לרב חסדא כמחוסר מעשה דמי. ג' שלמים ששחטין [בחזן]